

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1969-1970.

22 SEPTEMBER 1970.

**Voorstel van wet
tot afschaffing van de militaire dienstplicht.**

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Sedert tal van jaren hebben liberale en naderhand P.V.V.-parlementsleden voorgesteld het huidige leger van dienstplichtigen te vervangen door een beroepsleger.

Een beroepsleger is technisch en financieel zeker niet onmogelijk, aangezien Groot-Brittannië deze formule reeds in 1956 aangenomen heeft. Sommige linkse partijen waren bij ons, evenals in Frankrijk, principieel tegen een beroepsleger gekant omdat dit, volgens hen, een machtsgreep van de rechtsen zou vergemakkelijken, aangezien zij aldus een leger ter beschikking krijgen dat hun is toegewijd omdat het geacht wordt de verdediger te zijn van een ordeideaal en de bestrijder van de contestatieprogramma's van de linksen. Deze vrees voor de inmenging van een beroepsleger in de politiek is ongegrond gebleken. De Britse democratie is helemaal niet aangetast door de afschaffing van de dienstplicht.

Gedurende de jongste legislatuur heeft de idee van een beroepsleger veel veld gewonnen, op het initiatief van Minister Poswick, die het programma van de P.V.V. toepaste. De oprichting van zulk een leger zou niet alleen beantwoorden aan de wens van de bevolking, maar ook veel voordelen bieden. Wij zouden een modern leger tot stand kunnen brengen, dat ongetwijfeld kleiner zou zijn maar dat zou bestaan uit ervaren, goed geoefende soldaten, met een grotere gevechtswaarde dan onze brigades van dienstplichtigen, hoe groot ook het offer is dat deze laatsten thans aan de natie brengen door twaalf tot vijftien maanden militaire dienst te doen, waarvan de helft of soms slechts een derde volstaat voor hun militaire opleiding en de rest voor hen slechts verloren tijd betekent. Met een beroepsleger zouden bovendien talrijke jonge mensen vrijgemaakt kunnen worden, die nu gedurende

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

22 SEPTEMBRE 1970.

**Proposition de loi
supprimant le service militaire obligatoire.**

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

Depuis de très nombreuses années, des parlementaires libéraux, puis P.L.P., ont proposé la substitution d'une armée de métier à l'armée de miliciens que nous connaissons actuellement.

L'armée de métier n'est certainement ni une impossibilité technique ni une impossibilité financière, la Grande-Bretagne ayant opté pour cette formule dès 1956. Certains partis de gauche étaient opposés, chez nous comme en France, par principe, à l'instauration de l'armée de métier parce que, selon eux, cela aurait favorisé une prise de pouvoir par la droite en mettant à sa disposition une armée qui lui aurait été dévouée, celle-ci étant considérée comme le défenseur d'un idéal d'ordre et l'adversaire des programmes de contestation avancés par la gauche. Cette crainte d'une ingérence de l'armée de métier dans la politique s'est avérée vaine. La démocratie britannique n'a, en effet, été nullement affectée par la suppression de la conscription.

Au cours de la dernière législature et à l'initiative de M. le Ministre Poswick, appliquant le programme du P.L.P., l'idée du recours à une armée de métier a fortement progressé. Sa réalisation répondrait non seulement au vœu de la population mais offrirait également bien des avantages. Nous pourrions mettre sur pied une armée moderne, plus restreinte sans doute mais composée d'éléments aguerris, mieux entraînés et d'une valeur combative supérieure à celle de nos brigades de miliciens, quelque important que soit le sacrifice que ces derniers consentent actuellement à la Nation en lui consacrant 12 à 15 mois pour leur service militaire dont la moitié, ou même parfois le tiers seulement, est réservée à leur formation militaire, le reste n'étant pour eux que du temps perdu. Une armée de métier permettrait aussi de libérer nombre de jeunes éléments dont le retrait

hun dienstplichttijd aan het bedrijfsleven worden onttrokken, wat een zware last betekent voor het nationaal inkomen en dikwijls ernstige sociale problemen doet rijzen. Bovendien is het de vraag welk nut het nog heeft ieder jaar ongeveer 50.000 nieuwe dienstplichtigen op te leiden, als wij in geval van oorlog meer dan waarschijnlijk niet de tijd zullen hebben voor een algemene mobilisatie.

Ten slotte eist de moderne strategie dat ons leger steeds meer uit technici of bijzondere korpsen zou bestaan waarvoor het redelijker is een beroep te doen op vrijwilligers dan op dienstplichtigen.

Het Belgische leger bestaat thans uit ongeveer 100.000 man waarvan de helft dienstplichtigen zijn. De vervanging van deze 50.000 dienstplichtigen door 25.000 beroepssoldaten zou zeker de gevechtswaarde van onze troepen niet verminderen aangezien de laatstgenoemden meer ervaring zouden hebben en beter opgeleid zouden zijn.

Het gehele probleem komt derhalve neer op een financiële kwestie. Tijdens de bespreking van de begroting van Landsverdediging in de Kamer, op 1 februari 1967, vernamen wij dat een dienstplichtige 36.500 frank per jaar kost en een beroepsvrijwilliger 150.000 frank of ongeveer viermaal meer. De vervanging van onze 50.000 dienstplichtigen door 25.000 beroepssoldaten zou dus iets minder dan 2 miljard per jaar kosten. Deze nieuwe last zou grotendeels gecompenseerd worden door de verhoging van het nationaal inkomen als gevolg van de opnemings van de vrijgestelde dienstplichtigen in het bedrijfsleven. Ten slotte zou het, aan de andere kant ook mogelijk zijn op zeer talrijke gebieden te rationaliseren en zouden bijvoorbeeld de administratieve militiediensten kunnen worden afgeschaft wat een substantiële besparing zou betekenen. Een en ander zal de kostprijs van de voorgestelde hervorming zeker met meer dan de helft verminderen.

Artikel 3 van het voorstel van wet voorziet in een overgangstijd van één jaar, ten einde de Regering in staat te stellen de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen.

H. LAHAYE.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

De dienstplichtwetten gecoördineerd bij koninklijk besluit van 30 april 1962, worden opgeheven.

ART. 2.

Er wordt een beroepsleger opgericht overeenkomstig de voorwaarden die de Koning bepaalt.

ART. 3.

Deze wet treedt in werking op de datum vastgesteld door de Koning en uiterlijk één jaar na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

H. LAHAYE.

J. GILLET.

A. FERRET.

G. BEGHIN.

A. STRIVAY.

E. OLIVIER.

de la vie économique durant leur temps de conscription grève notre revenu national et pose souvent de graves problèmes sociaux. Au surplus, l'on peut se demander quelle est encore l'utilité de former chaque année quelque 50.000 nouveaux miliciens alors qu'en cas de guerre, il est plus que probable que nous n'aurons même pas le temps de procéder à une mobilisation générale.

Enfin, la stratégie moderne exige que nos armées comptent de plus en plus de techniciens ou de corps spéciaux de combattants pour lesquels il est plus rationnel de recourir à l'engagement de volontaires qu'à l'enrôlement de miliciens.

L'Armée belge se compose aujourd'hui d'une centaine de milliers d'hommes dont la moitié sont des miliciens. Le remplacement de ces 50.000 miliciens par 25.000 soldats de métier ne réduirait certainement pas la valeur défensive de nos troupes, compte tenu de ce que leur expérience sera plus grande et leur préparation meilleure.

Tout le problème revient dès lors à une question financière. Lors de la discussion du budget de la Défense nationale à la Chambre, le 1er février 1967, nous avons été informés qu'un milicien coûte 36.500 francs par an et un volontaire de carrière 150.000 francs, soit environ quatre fois plus. Le remplacement de nos 50.000 miliciens par 25.000 soldats de métier reviendrait donc à un peu moins de deux milliards par an. Cette charge nouvelle serait en majeure partie compensée par l'augmentation du revenu national qui résulterait de l'entrée des miliciens libérés dans le circuit économique. Enfin, de très nombreuses rationalisations pourraient avoir lieu, telles que la suppression des services administratifs de la milice, ce qui permettrait également de réaliser de substantielles économies. Tout ceci réduirait certainement de plus de la moitié le coût de la mesure proposée.

L'article 3 de la proposition de loi fixe une période transitoire d'un an pour permettre au Gouvernement de prendre les mesures d'exécution nécessaires.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er.

Les lois sur la milice, coordonnées par l'arrêté royal du 30 avril 1962, sont abrogées.

ART. 2.

Une armée de métier est créée conformément aux conditions à fixer par le Roi.

ART. 3.

La présente loi entrera en vigueur à la date fixée par le Roi et, au plus tard, un an après sa publication au *Moniteur belge*.